

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. et Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D., a soudce Mgr. Vadima Hlavatého v právní věci

žalobce: **Mgr. M. Š.**
zastoupený advokátkou JUDr. Lenkou Rívolovou
se sídlem Na Truhlářce 1455/13, Praha 8

proti

žalovanému: **Náměstek ministra vnitra pro státní službu**
se sídlem Jindřišská 34, Praha 1

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 16.11.2016 č.j. MV-129445-2/OSK-2016

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím označeným v záhlaví tohoto rozsudku (dále jen „napadené rozhodnutí“) žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí státního tajemníka v Ministerstvu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

průmyslu a obchodu č.j. MIPOX021Q5ZL, sp. zn. MPO 40403/2015 ze dne 9.8.2016 o žádosti žalobce o přijetí do služebního poměru (dále jen „rozhodnutí státního tajemníka“). Rozhodnutím státního tajemníka byl žalobce přijat podle § 190 odst. 1 zákona č. 234/2014 Sb., o státní službě, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o státní službě“ do služebního poměru na dobu neurčitou (výrok I.); byl zařazen podle § 23 odst. 1 zákona o státní službě na služební místo referent státní správy v odboru 61400, Odbor podpory MSP v oddělení 61440, Oddělení národních iniciativ pro MSP (dále jen „oddělení 61440“), Sekce fondů EU, VaVal a investičních pobídek Ministerstva průmyslu a obchodu v oborech služby: 42. Podnikání a živnosti a 47. Společné evropské politiky podpory a pomoci, evropské strukturální, investiční a obdobné fondy, se služebním označením ministerský rada (výrok II.); bylo rozhodnuto, že služební poměr žalobci vzniká ke dni 24.8.2016, a že dnem nástupu do služby na služebním místě je 24.8.2016 (výrok III.); služba bude vykonávána v Ministerstvu průmyslu a obchodu se služebním působištem v Praze (výrok IV.); žalobce byl zařazen do 12. platové třídy a 7. platového stupně a byl mu určen plat v celkové výši 29 340 Kč (výrok V.); v části ohledně zařazení žalobce na služební místo referent státní správy v odboru 10400, Kancelář ministerstva, v oddělení 10410, Oddělení spisové a vládní agendy (dále jen „oddělení 10410“) byla žalobcova žádost zamítnuta (výrok VI.).

2. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný nejprve konstatoval, že dne 18.8.2015 obdržel státní tajemník v Ministerstvu průmyslu a obchodu (dál též „služební orgán I. stupně“) žádost žalobce o přijetí do služebního poměru a zařazení na služební místo referenta státní správy v odboru 10400, Kancelář ministerstva, v oddělení 10410, Oddělení spisové a vládní agendy. Následně žalovaný shrnul průběh řízení o žádosti, zmínil obsah žalobcova odvolání a citoval relevantní právní úpravu. Poté v rámci vypořádání jednotlivých odvolacích námitek uvedl, že služební orgán I. stupně na základě předchozího rozhodnutí odvolacího orgánu č.j. MV-58931-2/OSK-2016 ze dne 17.5.2016 doplnil spisový materiál o podklady týkající zařazení žalobce do odboru 61400, oddělení 61440 a služebního místa 494f. Pod pořadovými čísly 27, 28, 29 a 44 se ve spisovém materiálu nachází dokumentace svědčící o vývoji organizační struktury v Ministerstvu průmyslu a obchodu (dále též jen „MPO“ nebo „ministerstvo“), ze kterých vyplývá, že žalobce byl ke dni 1.12.2015 zařazen v odboru 61400, oddělení 61430, a ke dni 1.1.2016 v odboru 61400, oddělení 61440, do kterého bylo služební místo přesunuto a ve kterém je i v současné době. Organizační struktura MPO ke dni 1.7.2016, tedy ke dni předcházejícímu vydání rozhodnutí státního tajemníka, v rámci níž je služební místo, na němž je žalobce zařazen, uvedeno v odboru 61400, oddělení 61440, je pak stvrzena služebním předpisem služebního orgánu I. stupně č. 36/2016 ze dne 13.7.2016, kterým se oznamuje stav systemizace služebních a pracovních míst a organizační struktura úřadu ke dni 1. července 2016 (služební předpis se nachází ve spise pod pořadovým číslem 44). Žalovaný má s ohledem na výše uvedené za to, že služební orgán I. stupně dostatečně doplnil správní spis o relevantní podklady týkající se zařazení žalobce na služební místo a svým rozhodnutím zařadil žalobce na služební místo v souladu s podmínkami uvedenými v úvodní části § 190 odst. 1 a v § 190 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě, tj. na služební místo v odboru 61400, oddělení 61440. Na základě tohoto zařazení služební orgán I. stupně určil věcně správně a v souladu se systemizací služebních míst na MPO obory služby žalobce, a to obory služby 42. Podnikání a živnosti a 47. Společné evropské politiky podpory a pomoci, evropské strukturální, investiční a obdobné fondy. Na základě těchto skutečností shledal žalovaný

námítku žalobce proti stanovení oborů služby jako neopodstatněnou, a stejně tak shledal nedůvodnými námitky, kterými žalobce brojí proti jeho zařazení na služební místo v odboru 61400, oddělení 61440, resp. námitky o rozporu rozhodnutí státního tajemníka s § 2 a § 3 a § 50 odst. 3 a 4 správního řádu, jakož i námitku spočívající v tom, že žalobce považuje za irelevantní, že se služební orgán I. stupně zabýval otázkou změny systemizace platné k 1.1.2016, neboť ta se netýká služebního místa v oddělení 10410, na které žalobce požadoval být zařazen. Z § 190 zákona o státní službě lze dovodit, že dosavadní zaměstnanec má nárok být přijat do služebního poměru a zařazen na služební místo na základě systemizace podle § 184 odst. 1 zákona o státní službě, tj. na služební místo, na kterém vykonává činnosti podle § 5 zákona o státní službě k 1.7.2015, resp. ke dni podání žádosti. Pokud žalobce splňuje ostatní podmínky uvedené v § 190 odst. 1, popř. v § 191 odst. 1 zákona o státní službě, má nárok být přijat do služebního poměru a zařazen na služební místo, na němž vykonával činnosti podle § 5 ke dni podání žádosti, tj. v daném případě na služební místo v odboru 61400, oddělení 61440, a nikoli v odboru 10400, oddělení 10410. Na základě této skutečnosti mohl být tedy účastník řízení přijat do služebního poměru a zařazen pouze na služební místo v odboru 61400, oddělení 61440. Odlišný postup by byl v rozporu s § 190 odst. 1 písm. b) zákona o státní službě. K otázce správnosti zařazení žalobce na služební místo žalovaný doplnil, že z podkladů pro vydání rozhodnutí, které služební orgán I. stupně podstatně doplnil, je bez důvodných pochybností zřejmé, že služební místo v odboru 61400, oddělení 61440 je služebním místem, na které měl být žalobce zařazen. Služební orgán tedy dle žalovaného zjistil stav věci v souladu s § 3 správního řádu, své rozhodnutí založil na relevantních podkladech a jeho rozhodnutí tedy lze považovat za přezkoumatelné.

3. K námitkám žalobce týkajícím se jeho přeřazení z pracovního místa v odboru 10400, oddělení 10410, do odboru 61400, oddělení 61430 v roce 2014, které dle žalobce proběhlo v rozporu s jeho pracovní smlouvou ze dne 29.4.2011 a popisem pracovní činnosti ze dne 2.5.2011 a vykazovalo znaky šikany a bossingu, žalovaný uvedl, že otázky spojené se změnou pracovní činnosti žalobce jsou věcí pracovněprávního vztahu upravenou zákoníkem práce a žalovanému nepřísluší do těchto vztahů zasahovat. Ke změně pracovní činnosti žalobce mj. došlo ještě před účinností zákona o státní službě, resp. před jeho implementací k 1.7.2015. Předmětem řízení o žádosti a případného následného odvolacího řízení je toliko posouzení, zda žadatel v rámci vymezeného předmětu žádosti splňuje či nesplňuje podmínky pro přijetí do služebního poměru podle přechodných ustanovení zákona o státní službě. Služební orgán I. stupně ani žalovaný jakožto odvolací orgán v případném odvolacím řízení není povolán k tomu, aby přezkoumával správnost postupu zaměstnavatele v soukromoprávním pracovním vztahu v době před účinností zákona o státní službě. K případné obraně proti postupu zaměstnavatele v pracovněprávním vztahu měl žalobce možnost využít prostředky obrany podle pracovního práva, tedy podání žaloby v rámci občanského soudního řízení. Nad rámec uvedeného žalovaný poznamenal, že ve správním spisu je pod pořadovým číslem 25 založen popis pracovní činnosti žalobce platný ode dne 10.9.2014 a následně pod pořadovým číslem 26 je ve spise dokumentace vztahující se ke komunikaci žalobce, resp. jeho právního zástupce s MPO, která se týká nesouhlasu žalobce s novým popisem pracovní činnosti. Z této komunikace je zřejmé, že zařazení žalobce v rámci jeho pracovního poměru bylo prošetřováno i na úrovni ministra průmyslu a obchodu a nebylo v něm shledáno pochybení. Z dopisu žalobce ze dne 11.2.2015 adresovaného opětovně ministrovi průmyslu a obchodu pak vyplývá i srozumění

žalobce s tím, že zaměstnavatel může v rámci sjednaného druhu práce změnit zaměstnanci popis jeho pracovní činnosti.

4. Žalovaný označil za nedůvodný návrh žalobce na provedení místního šetření spojený s námitkou, že mu od 10.9.2014 do podání žádosti nebyla přidělována žádná práce. V daném případě je rozhodující, na jakém služebním místě je nyní žalobce zařazen a že na tomto služebním místě má podle systemizace vykonávat činnosti podle § 5 zákona o státní službě, což je ze spisového materiálu dostatečně zřejmé. Žalovaný v této souvislosti konstatoval, že předchozí spor žalobce se zaměstnavatelem v rovině pracovněprávní není předmětem tohoto odvolacího řízení.
5. Žalovaný dále podotkl, že přezkoumáním spisového materiálu zjistil, že žalobce nesložil služební slib podle § 32 zákona o státní službě. Ke složení služebního slibu byl vyzván nejprve dopisem sp. zn. MPO 40403/2015 ze dne 10.8.2016, který mu byl prostřednictvím zmocněnce pro doručování doručen 12.8.2016. Žalobce pak dopisem ze dne 19.8.2016 informoval služební orgán I. stupně o tom, že se ke služebnímu slibu z osobních důvodů nedostaví, avšak bez bližší specifikace tohoto důvodu. Ve spise se dále nachází záznam o průběhu složení služebního slibu žalobce sp. zn. MPO 40403/2015 ze dne 24.7.2016, který se měl konat 24.8.2016, v němž je mimo jiné uvedeno, že v den složení služebního slibu bylo ověřeno, že žalobce byl v době, kdy měl skládat služební slib (24.8.2016 v 8:00 hod.) přítomen ve službě v místě výkonu služby, tedy je zřejmé, že neexistovala závažná překážka, která by mu ve složení služebního slibu v souladu s § 32 odst. 1 zákona o státní službě bránila. S ohledem na blíže nevysvětlený osobní důvod nepřítomnosti při složení služebního slibu byl žalobce ke složení služebního slibu vyzván opětovně dopisem sp. zn. MPO 40403/2015 ze dne 29.8.2016, který mu byl prostřednictvím zmocněnce pro doručování doručen 7.9.2016, a to na den 12.9.2016. Na druhou výzvu reagoval žalobce dopisem ze dne 9.9.2016, v němž uvedl, že důvodem jeho nedostavení se ke složení služebního slibu je to, že podal odvolání proti rozhodnutí o přijetí do služebního poměru, a proto považuje složení služebního slibu za předčasné a v hrubém rozporu s jím uplatněným řádným opravným prostředkem s tím, že pro stanovení dalšího data složení služebního slibu je třeba vyčkat rozhodnutí odvolacího orgánu. Žalovaný v této souvislosti konstatoval, že obdobně se žalobce zachoval již v přecházející části řízení o jeho žádosti, kdy již na základě předchozího rozhodnutí služebního orgánu I. stupně, č.j. MIPOX01ZO6H3, sp. zn. MPO 40403/2015 ze dne 17.2.2016 byl vyzván ke složení služebního slibu, přičemž po přečtení služebního slibu uvedl: „bez vyjádření“. Žalovaný k tomu v rozhodnutí č.j. MV-58931-2/OSK-2016 ze dne 17.5.2016 uvedl, že toto vyjádření žalobce neodpovídá § 32 odst. 2 zákona o státní službě a lze jej považovat za odmítnutí složení služebního slibu. Současně byl žalobce poučen o tom, že vychází z mylné domněnky, že služební slib je třeba složit až po právní moci rozhodnutí o přijetí do služebního poměru a zařazení na služební místo. Podle § 168 odst. 2 zákona o státní službě však nemá odvolání odkladný účinek, což neplatí při odvolání proti rozhodnutí ve věcech kárné odpovědnosti, o odbytném, odchodném a náhradě nákladů podle § 110 zákona o státní službě. Rozhodnutí o přijetí do služebního poměru a zařazení na služební místo je tedy předběžně vykonatelným rozhodnutím, jehož účinky vůči adresátovi nastávají jeho doručením. V rozhodnutí č.j. MV-58931-2/OSK-2016 ze dne 17.5.2016 byl žalobce poučen o tom, že pokud by služební orgán I. stupně vydal v rámci nového projednání věci nové rozhodnutí o přijetí žalobce do služebního poměru a zařazení na služební místo, které by

bylo na základě případně znovu podaného odvolání odvolacím orgánem potvrzeno, a žalobce by znovu postupoval při složení služebního slibu výše uvedeným způsobem, tj. v rozporu s § 32 zákona o státní službě, zmařil by tím opětovně existenci služebního poměru, a to nadobro. Přestože byl účastník řízení ve výše uvedeném smyslu poučen, opětovně po vydání rozhodnutí státního tajemníka složení služebního slibu svým jednáním zmařil. Žalovaný jeho jednání považuje za odmítnutí složení služebního slibu ve smyslu § 32 odst. 5 zákona o státní službě. Ačkoliv potvrdil odvoláním napadané rozhodnutí státního tajemníka, s ohledem na výše uvedené uzavřel, že svým postupem žalobce znovu porušil § 32 zákona o státní službě, tedy ve smyslu § 32 odst. 5 zákona o státní službě svým faktickým jednáním odmítl složit služební slib, a proto žalovaný považuje jeho služební poměr od počátku za neexistující. Pracovní poměr žalobce tedy dle žalovaného skončí uplynutím dne 30.6.2017.

6. Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal zrušení napadeného rozhodnutí, jakož i zrušení jemu předcházejícího rozhodnutí státního tajemníka, a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení. V žalobě uvedl, že trvá na své námitce, že rozhodnutí o jeho zařazení na služební místo referent státní správy do odboru 61400, oddělení 61430 je nesrozumitelné, trpí právní vadou, a to pro nedostatečně, resp. nesprávně zjištěný skutkový stav věci. Pro věc samotnou je dle žalobce zcela irrelevantní, že se žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí zabývá vývojem organizační struktury v MPO, ze které vyplývá, že byl ke dni 1.12.2015 zařazen v odboru 61400, do kterého bylo žalobcovo služební místo přesunuto a ve kterém je žalobce i v současné době. Stejně tak je pro věc samotnou právně nepodstatné, že se žalovaný zabýval organizační strukturou MPO ke dni 1.7.2016, v rámci níž je služební místo, na něž byl žalobce zařazen, uvedeno v odboru 61400, oddělení 61440 s tím, že tato organizační struktura byla stvrzena služebním předpisem služebního orgánu I. stupně č. 36/2016 ze dne 13.7.2016, kterým se oznamuje stav systemizace služebních a pracovních míst a organizační struktura úřadu ke dni 1. července 2016. Žalovaným provedený exkurz o vývoji organizační struktury v MPO je dle žalobce zcela zástupnou informací, která má nastolit zdání, že vše je v pořádku, jestliže je organizační struktura MPO stvrzena služebním předpisem služebního orgánu I. stupně č. 36/2016 ze dne 13.7.2016.
7. Skutečným důvodem, pro který žalobce namítá nesprávnost jeho zařazení na služební místo, je od počátku jeho žádosti o přijetí do služebního poměru to, že neexistuje žádný řádný právní titul, který by k datu 1.7.2015 (tj. k datu podání žádosti) svědčil pro jeho zařazení do odboru 61400, oddělení 61430 a současně po právu vylučoval jeho zařazení na služební místo referenta státní správy v odboru 10400 v oddělení 10410. Důkaz opaku žalovaný dodnes nepředložil. Jak s přihlédnutím k § 190 zákona o státní službě (ze kterého lze dovodit, že dosavadní zaměstnanec má nárok být přijat do služebního poměru a zařazen na služební místo, na kterém vykonává činnosti podle ustanovení § 5 zákona o státní službě k 1.7.2015, resp. ke dni podání žádosti), tak i s ohledem na současné splnění ostatních podmínek uvedených v § 190 odst. 1, popř. v § 191 odst. 1 zákona o státní službě má žalobce nárok být přijat do služebního poměru a zařazen na služební místo, na kterém po právu vykonával činnosti podle § 5 ke dni podání žádosti, tj. na služebním místě referent státní správy v odboru 10400, v oddělení 10410.

8. Zásadní problém a meritum věci, kterému se žalovaný vyhýbá, tedy spočívá v otázce právní správnosti žalobcova zařazení na služební místo v odboru 61400, oddělení 61430 MPO ke dni podání žádosti. Na tomto místě žalobce podotkl, že hrubé, protiprávní jednání MPO dosahující intenzity šikany a bossingu, mimo jiné též i pro hrubou svévoli co se týče změny jeho pracovního zařazení, bude předmětem soudního projednání na základě již podané žaloby na ochranu osobnosti. Z obsahu žaloby na ochranu osobnosti je přitom možno zjistit všechny konkrétní skutečnosti, které se staly před podáním žalobcovy žádosti o přijetí do služebního poměru a též i to, na základě jakého „řádného právního titulu“ ke dni podání žádosti o přijetí do služebního poměru nebyl již více zaměstnáván na pracovním místě v odboru 10400, oddělení 10410. Ze strany MPO žalobci svévolně (contra legem) nebyla přidělována práce dle pracovní smlouvy ze dne 29.4.2011 a dle popisu pracovní činnosti s datem 2.5.2011 (ve skutečnosti mu nebyla přidělována práce žádná a byl doslova odsunut „na samotku“ do místnosti v jiné budově za vrátnicí).
9. Žalobce namítl, že žalovaný se měl v řízení zabývat jeho pracovní smlouvu ze dne 29.4.2011, popisem pracovní činnosti ze dne 2.5.2011, který je nedílnou součástí uvedené pracovní smlouvy, a zejména existencí řádného právního titulu, na základě kterého údajně mělo dojít ke změně pracovního poměru žalobce u MPO tak, aby v rámci řízení o přijetí do služebního poměru byl stav skutečný uveden do souladu se stavem právním. To platí tím spíše za situace, kdy se žalobce o svém jiném pracovním působišti oficiálně dozvěděl až v souvislosti s řízením o přijetí do služebního poměru. O „přeražení“ do té doby neměl a dodnes ani nemá žádný řádný právně relevantní písemný doklad (laicky řečeno listinu o provedené změně sjednaných pracovních podmínek s podpisy účastníků a razítkem zaměstnavatele), který by od MPO převzal a byl s ním tak alespoň seznámen.
10. Jestliže k datu 1.7.2015 neexistuje žádný řádný právní doklad o změně žalobcova zařazení ze služebního místa referent státní správy v odboru 10400, oddělení 10410, pak mu dle zákona o státní službě náleží zařazení právě na toto a ne na jiné služební místo. Na tom nemohla nic změnit ani případná neúčast žalobce na ústním jednání konaném MPO.
11. Pokud jde o složení služebního slibu, k tomu se žalobce rád dostaví, až bude stav skutečný v souladu se stavem právním. Poznámka žalovaného o tom, že žalobcův pracovní poměr skončí uplynutím dne 30.6.2017, do projednávané věci o služebním poměru vůbec nepatří. Tuto poznámku žalobce vnímá jako nedočkavost a urputnou snahu žalovaného jej „již více neřešit“. Uzavřel, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, v rozporu s § 2 a 3 správního řádu a v rozporu s dobrými mravy.
12. Žalovaný navrhl, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Ve vyjádření k žalobě popřel opodstatněnost žalobních námitek, přičemž opětovně zdůraznil, že zařazení žalobce na konkrétní služební místo korespondovalo se stavem systemizace služebních míst u MPO. Služební místo, na němž byl žalobce zařazen a na kterém vykonával činnosti podle § 5 zákona o státní službě k 1.7.2015, resp. ke dni podání žádosti, se nacházelo v odboru 61400, oddělení 61440. Zařazení žalobce na jiné služební místo by bylo v rozporu s § 190 zákona o státní službě. K námitce žalobce týkající se právního titulu jeho přeražení z pracovního místa v odboru 10400, oddělení 10410 do odboru 61400, oddělení 61430 v roce 2014 žalovaný poznamenal, že otázky spojené se změnou pracovních činností žalobce jsou věcí pracovněprávního vztahu upravenou zákoníkem práce a žalovanému s ohledem na zákon o

státní službě nepřísluší do těchto vztahů zasahovat. Předmětem řízení o žádosti o přijetí do služebního poměru a zařazení na služební místo a následného odvolacího řízení bylo toliko posouzení, zda žalobce v rámci vymezeného předmětu žádosti splňuje či nesplňuje podmínky pro přijetí do služebního poměru podle přechodných ustanovení zákona o státní službě. Služební orgán I. stupně ani žalovaný nebyl povolán k tomu, aby přezkoumával i správnost postupu zaměstnavatele v soukromoprávním pracovním vztahu v době před účinností zákona o státní službě. I přes výše uvedené se žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjádřil i k otázce změny pracovního zařazení žalobce, když na straně 8 rozhodnutí odkázal na komunikaci žalobce s MPO, která se týkala nesouhlasu žalobce s novým popisem pracovní činnosti. Z této komunikace bylo mimo jiné zřejmé srozumění žalobce s tím, že zaměstnavatel může v rámci sjednaného druhu práce změnit zaměstnanci popis jeho pracovní činnosti. Uvedené dokládá jednak to, že žalovaný se řádně zabýval otázkou správnosti zařazení žalobce na služební místo, a rovněž vyvrací žalobní námitku, že žalobce se o změně své pracovní činnosti dozvěděl až v rámci řízení o přijetí do služebního poměru.

13. Ke zmínce žalobce, že ke složení služebního slibu se dostaví, až bude stav skutečný v souladu se stavem právním, žalovaný podotkl, že o dostavení se ke složení služebního slibu podle § 32 zákona o státní službě nerozhoduje státní zaměstnanec, resp. žalobce, ale státní zaměstnanec má zákonem stanovenou povinnost složit služební slib v den nástupu do služby, který je uveden v rozhodnutí o přijetí do služebního poměru. Žalobce dvakrát odmítl složit služební slib, přestože byl ve druhém rozhodnutí žalovaného poučen o předběžné vykonatelnosti rozhodnutí o přijetí do služebního poměru a o následcích odmítnutí složení služebního slibu. Žalovaný má tedy za to, že ač byl žalobce přijat do služebního poměru, svým faktickým jednáním způsobil, že se jeho služební poměr vzniklý na základě rozhodnutí státního tajemníka považuje od počátku za neexistující ve smyslu § 32 odst. 5 zákona o státní službě, a pracovní poměr žalobce tedy skončí uplynutím dne 30.6.2017.
14. V replce k vyjádření žalovaného žalobce poukázal na to, že důvodem, pro který žalovaný rozhodnutím ze dne 17.5.2016 zrušil předchozí rozhodnutí služebního orgánu I. stupně ze dne 17.2.2016 č.j. MPO 40403/2015, byla nepřezkoumatelnost tohoto rozhodnutí, kdy ve správním spise chyběly podstatné podklady, které by svědčily o splnění zákonných podmínek pro zařazení žalobce na služební místo v odboru 61400. Žalobce má za to, že takové právně relevantní listiny nebyly žalovanému předloženy dodnes. Žalobci je známa právní úprava obsažená v § 190 zákona o státní službě, nicméně je přesvědčen o povinnosti služebního orgánu zodpovědět otázku, kde se žalobce právně, pokud jde o jeho pracovní zařazení, k datu 1.7.2015 skutečně nacházel. Při hledání odpovědi na tuto otázku je nutno vyjít z konkrétních právně relevantních listin. Uvedené platí tím spíše, je-li správnost pracovního zařazení žalobce k uvedenému datu pro rozpor s dobrými mravy předmětem žaloby na ochranu osobnosti. Žalobce v této souvislosti zdůraznil, že výkon práv nesmí být v rozporu s dobrými mravy a nesmí být zneužíván k účelům, které se přiči cílům právního pořádku. Zdánlivý výkon práva ze strany MPO je pouze prostředkem, který má žalobci způsobit újmu zjevně úmyslným nezařazením na služební místo v souladu s jeho pracovní smlouvou a popisem pracovní činnosti, ne který pracovní smlouva odkazuje. Postoj žalovaného, který se dodnes uspokojivě nevypořádal s otázkou, na základě jaké právně relevantní listiny vlastně došlo k „převedení“ žalobce na jiné pracovní místo, a tím i

k jeho zařazení na jiné služební místo, než odpovídá pracovní smlouvě ze dne 29.4.2011 včetně pracovní náplně s datem 2.5.2011, je v rozporu s dobrými mravy, neboť se jedná o vědomé zneužití práva s cílem žalobce poškodit.

15. Při ústním jednání před soudem setrval žalobce na podané žalobě. Nad rámec námitek uplatněných v žalobě a podané replice namítl, že ministerstvo při změně jeho pracovního zařazení nejednalo s jeho právním zástupcem advokátem JUDr. Křivohlavým, který nebyl přizván k žádnému jednání a nebyl mu ani doručen nový popis pracovní činnosti žalobce. Ti, kdo za ministerstvo rozhodli o změně pracovní náplně žalobce, k tomu nebyli kompetentní. Žalobce rovněž poukázal na to, že nová pracovní náplň neodpovídala jeho dosavadní praxi. Při jednání navrhl doplnit dokazování spisem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 39 C 45/2017, který se týká řízení o jím podané žalobě na ochranu osobnosti (poznámka soudu: kopii této žaloby žalobce předložil v průběhu řízení). Žalobce podotkl, že soud sice jeho žalobu na ochranu osobnosti zamítl, nicméně v průběhu řízení byli jako svědci vyslechnuti nadřízení žalobce pan Šnajdr a paní Volfová, jejichž svědecké výpovědi mohou ozřejmit skutečný důvod změny jeho pracovního zařazení u ministerstva. Dále žalobce navrhl provést důkaz spisem Obvodního soudu pro Prahu 1 sp. zn. 39 C 126/2017, jenž se týká řízení o žalobě, kterou se žalobce domáhal uložení povinnosti ministerstvu upravit pracovní posudek vztahující se k jeho osobě. V tomto soudním spise se dle sdělení žalobce nachází jeho účastnická výpověď, ve které jsou chronologicky shrnuty všechny podstatné okolnosti.
16. Žalovaný při jednání před soudem setrval na tom, že napadené rozhodnutí bylo vydáno v souladu se zákonem, přičemž odkázal na vyjádření k žalobě. Důkazní návrhy žalobce označil za nadbytečné.
17. Soud při ústním jednání rozhodl, že nebude provádět dokazování žalobcem navrženými důkazy, neboť dospěl k závěru, že o žalobě lze rozhodnout na základě důkazů provedených v průběhu správního řízení a zdokumentovaných ve správním spise; provádění jakýchkoliv dalších důkazů proto soud shledal nadbytečným.
18. Podle § 190 odst. 1 zákona o státní službě, ve znění účinném k datu vydání napadeného rozhodnutí, dosavadní zaměstnanec vykonávající činnosti podle § 5, který je ke dni 1. července 2015 v pracovním poměru na dobu neurčitou, má nárok být na základě systemizace podle § 184 odst. 1 přijat do služebního poměru na dobu neurčitou, jestliže
 - a) splňuje předpoklady uvedené v § 25 odst. 1,
 - b) má podle systemizace vykonávat činnosti podle § 5,
 - c) požádá o přijetí do služebního poměru správní úřad písemně do 31. srpna 2015 a
 - d) vykonával v den podání žádosti v uplynulých 10 letech ve správním úřadu, v obecním úřadu obce s rozšířenou působností, krajském úřadu, instituci Evropské unie nebo mezinárodní organizaci činnosti podle § 5 nebo činnosti obdobné nejméně po dobu 4 let.
19. Podle § 23 odst. 1 zákona o státní službě do služebního poměru se osoba přijímá rozhodnutím služebního orgánu. Spolu s rozhodnutím o přijetí do služebního poměru

rozhodne služební orgán o zařazení státního zaměstnance na služební místo nebo o jmenování státního zaměstnance na služební místo představeného.

20. Podle § 30 odst. 1 zákona o státní službě rozhodnutí o přijetí do služebního poměru kromě obecných náležitostí podle správního řádu obsahuje
- a) jméno, popřípadě jména, a příjmení, popřípadě i akademický titul,
 - b) datum a místo narození,
 - c) obor služby,
 - d) služební místo,
 - e) den vzniku služebního poměru a den nástupu do služby,
 - f) údaj o tom, zda služba bude vykonávána ve služebním poměru na dobu neurčitou nebo na dobu určitou, v případě služebního poměru na dobu určitou též dobu jeho trvání,
 - g) služební úřad, v němž státní zaměstnanec bude vykonávat službu, a služební působnost,
 - h) služební označení,
 - i) zkušební dobu,
 - j) platové zařazení,
 - k) délku kratší služební doby, byla-li povolena.
21. Podle § 184 odst. 1 zákona o státní službě první systemizace a první systemizace pracovních míst podle tohoto zákona se ve všech správních úřadech stanoví s účinností od 1. července 2015. Namísto služebního orgánu předloží návrh těchto systemizací Ministerstvu vnitra, po projednání s Ministerstvem financí, ten, kdo je v čele správního úřadu, jehož se tento návrh týká.
22. Podle § 184 odst. 2 zákona o státní službě systemizace podle odstavce 1 se zaměřují zejména na vymezení služebních míst státních zaměstnanců a pracovních míst zaměstnanců.
23. Podle § 184 odst. 1 zákona o státní službě systemizace podle odstavce 1 se zaměřují zejména na vymezení služebních míst státních zaměstnanců a pracovních míst zaměstnanců.
24. Podle § 32 odst. 1 zákona o státní službě státní zaměstnanec skládá služební slib v den nástupu do služby.
25. Podle § 32 odst. 5 zákona o státní službě bylo-li složení služebního slibu odmítnuto nebo byl-li složen služební slib s výhradou, služební poměr se považuje od počátku za neexistující.
26. Po provedeném řízení dospěl soud k závěru, že žaloba není důvodná.
27. Soud nikterak nesdílí přesvědčení žalobce o nesrozumitelnosti rozhodnutí státního tajemníka. Uvedené rozhodnutí má všechny náležitosti vyžadované ustanovením § 30 odst. 1 zákona o státní službě a je z něj nade vší pochybnost zřejmé, jakým způsobem státní tajemník v dané věci rozhodl. Zcela srozumitelné je i odůvodnění tohoto rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

Žalobce ostatně neoznačil žádnou konkrétní část daného rozhodnutí, kterou pokládá za nesrozumitelnou, ani neuvedl, v čem tvrzená nesrozumitelnost spočívá. Nutno dodat, že rozhodnutí státního tajemníka tvoří jeden celek s napadeným rozhodnutím, jímž žalovaný toto rozhodnutí potvrdil. V napadeném rozhodnutí, které je předmětem soudního přezkumu, žalovaný přehledně a srozumitelně vyložil důvody, na nichž je rozhodnutí zbudováno, shrnul podklady pro jeho vydání a uvedl úvahy, kterými se řídil při jejich hodnocení a při výkladu právních předpisů, které na danou věc aplikoval.

28. Nelze přisvědčit námitce, že vývoj organizační struktury v MPO, resp. stav systemizace služebních a pracovních míst v MPO, o kterém se podrobně zmiňuje žalovaný v odůvodnění napadeného rozhodnutí, je pro danou věc irelevantní. Systemizace zaměřená zejména na vymezení služebních míst státních zaměstnanců (§ 184 odst. 1 a 2) je pro rozhodnutí o přijetí dosavadního zaměstnance do služebního poměru zcela zásadní. O tom svědčí znění § 190 odst. 1 zákona o státní službě, podle kterého dosavadní zaměstnanec vykonávající činnosti podle § 5, který je ke dni 1. července 2015 v pracovním poměru na dobu neurčitou, má nárok být *na základě systemizace podle § 184 odst. 1* přijat do služebního poměru na dobu neurčitou, jestliže splní podmínky uvedené dále pod písmeny a) – d). Služební orgán I. stupně i žalovaný tedy postupovali v souladu se zákonem, jestliže při rozhodování o žádosti žalobce o přijetí do služebního poměru vycházeli z aktuální systemizace služebních míst v MPO. Na tomto místě soud považuje za nutné zdůraznit, že žalobce tuto systemizaci žádnou námitkou nezpochybnil, a nezpochybnil ani to, že dle systemizace, z níž služební orgán při rozhodování v dané věci vycházel, se služební místo spojené s pracovní činností, kterou v MPO ke dni podání žádosti fakticky vykonával, nachází v odboru 61400, oddělení 61440.
29. Klíčová námitka, která se prolíná celou žalobou, spočívá v tvrzení žalobce, že neexistuje „*řádný právní titul*“, který by svědčil pro jeho zařazení do odboru 61400, oddělení 61440. Podstata této námitky vychází z přesvědčení žalobce, že MPO jako jeho zaměstnavatel jej v průběhu pracovního poměru nezákonně převedl na jinou pracovní pozici s jinou náplní práce, která byla v rozporu s pracovní smlouvou uzavřenou dne 29.4.2011 a popisem pracovní činnosti žalobce platným od 1.5.2011. Právě z toho žalobce dovozuje, že rozhodnutím o přijetí do služebního poměru měl být zařazen na služební místo v odboru 10400, oddělení 10410, které odpovídá jeho původní pracovní činnosti, kterou po vzniku pracovního poměru v MPO vykonával v Kanceláři ministerstva. Ani tato klíčová žalobní námitka však není důvodná.
30. Podle pracovní smlouvy ze dne 29.4.2011 má žalobce pro MPO vykonávat tento druh práce: referent státní správy (dle popisu pracovní činnosti). Popis pracovní činnosti, jenž vymezuje a konkretizuje pracovní náplň toho kterého zaměstnance, není nedílnou součástí pracovní smlouvy, a – co je nejpodstatnější – není neměnný. Zaměstnavatel je oprávněn ukládat zaměstnanci v rámci sjednaného druhu práce různé pracovní úkoly, jejichž okruh pochopitelně může v budoucnu doznat změny. Vždy se však musí jednat o pracovní úkoly v rámci sjednaného druhu práce a zaměstnavatel je povinen s nimi zaměstnance předem seznámit, ať již ústní formou, nebo například změnou popisu pracovní činnosti v písemné podobě. Taková změna nevyžaduje souhlas zaměstnance; zaměstnavatel ji tedy může provést jednostranně. Stejně tak tomu bylo i v nyní projednávané věci, kdy se MPO v září 2014 rozhodlo pověřit žalobce jinými pracovními úkoly než dosud a přistoupilo ke změně

jeho pracovní činnosti, o čemž svědčí nový popis pracovní činnosti žalobce platný od 10.9.2014, který je součástí správního spisu a podle kterého měl žalobce od uvedeného data konat práci blíže vymezenou v popisu, a to nikoliv v Kanceláři ministerstva, ale v oddělení ESF (EDUCA). Zápis z předání tohoto popisu pracovní činnosti žalobci ze dne 4.9.2014 pak prokazuje, že žalobce byl ze strany zaměstnavatele s novým popisem své pracovní činnosti seznámen.

31. Pravdivost žalobcova tvrzení, že se o svém jiném pracovním zařazení (popisu pracovní činnosti) dozvěděl až v souvislosti s řízením o přijetí do služebního poměru, vyvrací nejenom výše zmíněný zápis z předání popisu pracovní činnosti žalobci ze dne 4.9.2014, ale též dopis samotného žalobce ze dne 11.2.2015 adresovaný ministru průmyslu a obchodu, ve kterém žalobce výslovně uvádí, že od 10.9.2014 byl nucen na základě sdělení zaměstnavatele (jeho nadřízených v rámci MPO) opustit svou stávající pozici a nastoupit pod jiný odbor a *vykonávat práci uvedenou v novém popisu pracovní činnosti, jenž mu byl předložen*, a který obsahuje naprosto odlišný popis pracovní činnosti, nežli byla do té doby jeho pracovní náplň.
32. Žalobce opakovaně vytýká žalovanému absenci „*řádného právního titulu*“, resp. „*řádného právního dokladu*“, na základě kterého mohlo dojít ke změně jeho pracovního zařazení u MPO. Tímto titulem bylo seznámení žalobce s jeho novým popisem pracovní činnosti ze strany zaměstnavatele, k němuž prokazatelně došlo v září 2014. To, že žalobce s novým popisem pracovní činnosti nesouhlasil a zřejmě odmítl stvrdit jeho převzetí svým podpisem, je zcela irelevantní – jak již bylo uvedeno shora, ke změně pracovní činnosti zaměstnance v rámci druhu práce sjednaného v pracovní smlouvě může zaměstnavatel přistoupit jednostranně, tj. tato změna není podmíněna souhlasem zaměstnance. Výkon pracovní činnosti specifikované v popisu pracovní činnosti žalobce platném od 10.9.2014 mohlo MPO po žalobci oprávněně požadovat bez ohledu na jeho subjektivní přesvědčení, že se nejedná o práci, která by pro něj byla vhodná.
33. V této souvislosti se jako podstatná jeví rovněž ta skutečnost, že žalobce žádnou ze svých námitek nezpochybnil, že pracovní činnost vymezená v novém popisu jeho práce platném od 10.9.2014 je pracovní činností spadající pod druh práce sjednaný v pracovní smlouvě, tj. že se jedná o práci, kterou přísluší vykonávat referentovi státní správy.
34. K shodným závěrům ostatně dospěl i Obvodní soud pro Prahu 1 v rozsudku ze dne 18.7.2018 č.j. 39 C 45/2017 – 261, kterým byla zamítnuta žaloba podaná týměž žalobcem na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkové újmy. Jmenovaný soud v bodě 87 odůvodnění rozsudku mj. dovodil, že „*druh práce je obligatorní náležitostí každé pracovní smlouvy, přičemž druh práce může být v pracovní smlouvě upraven buď velice široce, nebo přesně specifikován. Toto vymezení druhu práce má zásadní vliv na budoucí dispoziční právo zaměstnavatele. Proto je zaměstnavateli umožněno, aby náplň práce blíže specifikoval v samostatném dokumentu. Pracovní náplň přitom musí být v souladu s druhem práce sjednaným v pracovní smlouvě. Pracovní náplň může zaměstnavatel kdykoliv jednostranně měnit, a to i bez souhlasu zaměstnance, nicméně se musí vždy pohybovat v rámci smluvně sjednaného druhu práce. V tomto případě tedy byla žalobci náplň práce původně sjednaná dne 2.5.2011 v popisu pracovní činnosti jednostranně změněna návrhem ze dne 4.9.2014 s tím, že změna pracovní náplně bude účinná od 10.9.2014. Žalobci tak byla zaměstnavatelem změněna*

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

pracovní náplň při zachování sjednaného druhu práce referent státní služby, jak vymezovala pracovní smlouva. Platové podmínky zůstaly rovněž zachovány. Změna sjednané pracovní náplně tak proběhla zcela v souladu se zákonem, když zákoník práce umožňuje zaměstnavateli tuto pracovní náplň jednostranně změnit a druh práce uvedený v pracovní smlouvě přitom zůstal zachován.“

35. Služební orgán I. stupně i žalovaný při rozhodování v dané věci vyšli z náležitě zjištěného skutkového stavu věci, jestliže při posouzení toho, jakou pracovní činnost a na jakém místě žalobce v MPO vykonával ke dni podání žádosti, zohlednili platnou systemizaci a zároveň aktuální popis pracovní činnosti, kterou měl žalobce pro svého zaměstnavatele vykonávat (a také fakticky vykonával) od 10.9.2014. Se zřetelem k tomu, že pracovní pozice, na které žalobce ke dni podání žádosti o přijetí do služebního poměru vykonával činnost podle § 5 zákona o státní službě pro MPO, byla dle platné systemizace jako služební místo zařazena v odboru 61400, oddělení 61440, byl žalobce druhým výrokem rozhodnutí státního tajemníka právem zařazen na služební místo referent státní správy v tomto odboru a oddělení. Z toho zároveň plyne, že jeho žádost o zařazení na služební místo v odboru 10400, oddělení 10410 musela být jako nedůvodná zamítnuta, jak se také stalo.
36. Předmětem řízení o žádosti bylo výlučně posouzení toho, zda žalobce splňuje podmínky pro přijetí do služebního poměru vymezené zákonem o státní službě. Soud má ve shodě s názorem žalovaného za to, že úkolem žalovaného v řízení o žádosti žalobce o přijetí do služebního poměru nebylo hodnotit zákonnost úkonů, které MPO jako zaměstnavatel učinil vůči žalobci v rámci jejich pracovněprávního vztahu před nabytím účinnosti zákona o státní službě. Do těchto soukromoprávních vztahů služebnímu orgánu I. stupně ani žalovanému nepříslušelo jakkoliv zasahovat. Jak žalovaný přílehlavě konstatoval v napadeném rozhodnutí, bylo na žalobci, aby se ochrany svých práv zaměstnance domáhal u soudu v občanskoprávním řízení. Právě (a pouze) v tomto řízení žalobce mohl a měl brojit proti údajnému nepřidělování sjednané práce, neoprávněnému převedení na jinou pracovní pozici či bossingu ze strany zaměstnavatele. Soud na tomto místě podotýká, že je nanejvýš s podivem, že žalobu na ochranu osobnosti, kterou (mj.) brojil proti novému pracovnímu zařazení, žalobce u Obvodního soudu pro Prahu 1 podal až v listopadu 2016, tedy více než dva roky poté, co došlo ke změně popisu jeho pracovní činnosti.
37. Námitku, v níž žalobce argumentuje tím, že jednání MPO vůči němu dosahovalo intenzity šikany a bossingu a bylo v rozporu s dobrými mravy, mimo jiné pro hrubou svévoli, pokud jde o změnu pracovního zařazení žalobce, tedy soud považuje za nedůvodnou. Tato námitka se předně zcela míjí s předmětem řízení v dané věci, neboť, jak již bylo soudem konstatováno shora, žalovanému v řízení o žádosti žalobce o přijetí do služebního poměru vůbec nepříslušelo posuzovat zákonnost úkonů, které MPO jako zaměstnavatel vůči žalobci učinil v rámci pracovněprávního vztahu. Služební orgán I. stupně i žalovaný byli při rozhodování o žádosti žalobce o přijetí do služebního poměru povinni vycházet ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době podání žádosti, a tento stav byl takový, že žalobce v této době (nejen fakticky, ale též zcela po právu) vykonával práci (činnost podle § 5 zákona o státní službě) na pozici, která byla dle platné systemizace jako služební místo zařazena v odboru 61400, oddělení 61440. Změna vymezení jeho pracovní činnosti u MPO provedená novým popisem pracovní činnosti platným od 10.9.2014 byla učiněna zcela v souladu se zákonem (k tomu viz výše). Jednalo se o řádný výkon práva

zaměstnavatele, který rozhodně nelze považovat za projev bossingu, šikanu žalobce, ani za jednání jsoucí v rozporu s dobrými mravy. K témuž závěru ostatně dospěl i Obvodní soud pro Prahu 1, který jediný byl na podkladě námitek žalobce oprávněn posuzovat zákonnost tohoto úkonu žalobcova zaměstnavatele. Tento soud však rozsudkem ze dne 18.7.2018 č.j. 39 C 45/2017 – 261 žalobu podanou žalobcem na ochranu osobnosti a náhradu nemajetkové újmy v plném rozsahu zamítl jako nedůvodnou.

38. V této souvislosti soud dodává, že žaloba na ochranu osobnosti, na kterou žalobce odkázal, a stejně tak ani účastnická výpověď žalobce učiněná v řízení vedeném u Obvodního soudu pro Prahu 1 pod sp. zn. 39 C 126/2017 nejsou samy o sobě způsobilé prokázat protiprávnost jednání MPO jakožto žalobcova zaměstnavatele ani jeho rozpor s dobrými mravy, neboť zachycují pouze subjektivní pohled žalobce.
39. To, z jakých důvodů žalovaný rozhodnutím ze dne 17.5.2016 zrušil předchozí rozhodnutí služebního orgánu I. stupně ze dne 17.2.2016 č.j. MPO 40403/2015, je pro posouzení zákonnosti napadeného rozhodnutí nepodstatné, protože napadeným rozhodnutím bylo rozhodováno o odvolání směřujícím proti jinému rozhodnutí služebního orgánu I. stupně.
40. K námitkám uplatněným žalobcem poprvé až v průběhu ústního jednání před soudem (námitky, že MPO při změně jeho pracovního zařazení nejednalo s jeho právním zástupcem, že jeho zástupci nebyl doručen nový popis pracovní činnosti žalobce, že ti, kdo za MPO rozhodli o změně pracovní náplně žalobce, k tomu nebyli kompetentní) soud nemohl přihlížet, neboť byly vzneseny až po uplynutí zákonem stanovené lhůty pro rozšíření žaloby (§ 71 odst. 2 s.ř.s.). Pokud by soud postupoval opačně, tedy pokud by překročil rozsah včas uplatněných žalobních námitek, jednal by v rozporu s ustanoveními § 75 odst. 2 s.ř.s. a § 71 odst. 2 věta třetí s.ř.s., které mu ukládají přezkoumat napadené rozhodnutí pouze v mezích žalobních bodů uplatněných v zákonem stanovené lhůtě.
41. Soud považuje za vhodné reagovat také na poznámku žalobce, že ke složení služebního slibu se rád dostaví, až bude stav skutečný v souladu se stavem právním. O tom, kdy má, resp. měl složit služební slib, nerozhoduje žalobce. V tomto směru je určující ustanovení § 32 odst. 1 zákona o státní službě, podle kterého státní zaměstnanec skládá služební slib v den nástupu do služby. Tento okamžik, to jest den nástupu žalobce do služby (24.8.2016), byl určen výrokem III. rozhodnutí státního tajemníka. Žalobce odvoláním výslovně napadl toliko výroky II. a VI. rozhodnutí státního tajemníka, takže ostatní výroky tohoto rozhodnutí nabyly právní moci. Žalobce tedy byl na základě rozhodnutí státního tajemníka podle § 190 odst. 1 zákona o státní službě přijat do služebního poměru na dobu neurčitou (výrok I.) s tím, že jeho služební poměr vzniká ke dni 24.8.2016, a tentýž den byl stanoven i jako den jeho nástupu do služby (výrok III.). Bylo proto zákonnou povinností žalobce vyplývající z § 32 odst. 1 zákona o státní službě složit v tento den služební slib, a to bez ohledu na jím podané odvolání směřující toliko proti výrokům II. a VI. rozhodnutí státního tajemníka. Navíc, jak žalovaný v napadeném rozhodnutí správně poznamenal, odvolání proti rozhodnutí služebního orgánu o přijetí do služebního poměru a o zařazení státního zaměstnance na služební místo nemá podle § 168 odst. 2 zákona o státní službě odkladný účinek, takže i kdyby žalobce odvoláním napadl rozhodnutí státního tajemníka v celém rozsahu, na jeho povinnosti složit služební slib by to nic neměnilo.

42. Ke splnění uvedené povinnosti směřovala výzva služebního orgánu I. stupně ze dne 10.8.2016, která obsahovala rovněž poučení ve smyslu § 32 odst. 5 zákona o státní službě o tom, že odmítne-li žalobce složení služebního slibu nebo složí-li slib s výhradou, bude se jeho služební poměr považovat od počátku za neexistující. Žalobce nicméně s poukazem na blíže nespecifikované osobní důvody sdělil podáním ze dne 19.8.2016 služebnímu orgánu, že se v uvedený den ke složení služebního slibu nedostaví. Poté, co mu byl stanoven náhradní termín složení služebního slibu na 12.9.2016, oznámil podáním ze dne 9.9.2016 služebnímu orgánu, že se ke složení služebního slibu (v náhradním termínu) rovněž nedostaví, protože složení slibu považuje za předčasné s ohledem na to, že o jeho odvolání proti rozhodnutí státního tajemníka dosud nebylo rozhodnuto. Uvedené žalobcovo jednání vskutku nelze kvalifikovat jinak než jako odmítnutí složení služebního slibu, a soud se proto plně ztotožňuje se závěrem žalovaného, že žalobcův služební poměr (založený rozhodnutím státního tajemníka) se v souladu s § 32 odst. 5 zákona o státní službě považuje od počátku za neexistující.
43. Jediným, v čem je možno žalobci přisvědčit, je jeho názor, že závěrečná poznámka žalovaného o datu, kdy skončí jeho pracovní poměr, nespadá do předmětu řízení nyní projednávané věci. Protože tato poznámka (ale i to, jak na ni žalobce nahlíží) nesouvisí s nosnými důvody, na kterých je napadené rozhodnutí zbudováno, a nemůže tudíž nijak ovlivnit zákonnost napadeného rozhodnutí, považuje soud za zbytečné se k ní jakkoliv vyjadřovat.
44. Soud uzavírá, že v projednávané věci neshledal, že by napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu se zákonem, a proto žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
45. Vzhledem k tomu, že žalobce nebyl ve sporu úspěšný a žalovanému žádné účelně vynaložené náklady v řízení nevznikly, soud ve druhém výroku rozsudku v souladu s § 60 odst. 1 s.ř.s. rozhodl, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 17. října 2019

Mgr. Martin Kříž v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.